

ROTUR TIL TUNØ OG SAMSØ SOMMEREN 2003

Kære medroere!

Velkommen til det første afsnit i en serie af fantastiske fortællinger og restaurationsanmeldelser i Århus bugten. Vi vil starte med en tur, vi var på sidste sommer.

Vi har valgt at kalde den:

"Tunø Kro Exposed".

Hovedpersoner:

Thomas "Skipper" Greve. Aldrig har en nogen snakket så meget om så lidt.

Kristian Kjær Andersen: Wanna be "skipper". Beskeden!!!!.

Andreas Rudkjøbing: Tudefjæs nr 1. Manden der sov fra Langør til Kolby Kås. Og tabte sine solbriller ud for Moesgaard. Han er single (28765777).

Person, men ikke uden betydning for historien:

Pigen, der serverede på Tunø Kro.

Andet langtursmandskab.

Historien.

Prolog

Overordnet er der tale om en tur rundt om Samsø med udgangspunkt fra ASR. Fire dage, tre overnatninger. Generelt godt vejr, dog lidt luft fra højre (altså øst). Mere herom senere. Det føromtalte luft gav anledning til lidt trætte roere en af dagene, men ellers var humøret højt. Endog meget højt. Besøget på Tunø Kro var også en del af dagsordenen.

Andreas og
Thomas ved
Tunø, aften

Kapitel 1

Kaffen gjorde godt i den kolde mave, da vi landede i Langør havn til frokost. At smage årets første dåsetun var som at sidde på en bobledysse i et spabad. Vores ben smertede, moralen var lav, blodsukkeret nede – Samsø rundt som årets første langtur virkede pludselig som en for stor mundfuld. Endnu engang havde Voldborgs uduelige efterfølgere svigtet os. Stille vejr med skiftende vind fra forskellige retninger og høj sol var blevet til en hård sydøstenvind. Før vi kunne skimte Langør i horisonten stod bølgerne allerede ind over Scient. Morgenmaden virkede nu som en tåget erindring fra tidligere.

Inden da var alt forløbet almindeligt, grænsende til det kedelige. Lækker tur til Tunø i aftensolen. Billig overnatning på Tunø. Stille og rolig tur indtil Issehoved. Der blev himmel til helvede, stille søbrise til orkan, en lille uskyldig vabel til nær-amputationskrævende gasgangræn (av av til ikke medicinere).

Kapitel 2

Efter adskillige kig på både vinden og Andreas, som ikke just var i topform, besluttede vi (red. Skipper) at tage videre sydpå. Skipper trådte i karakter og beordrede bemanning af det gode skib Scient. 3 timers hvil og en boblende tunmad var åbenbart nok til at Skipper følte, at vi godt kunne fortsætte.

Vi havde mødt et andet ASR mandskab i Langør. 5 underskønne ro-møer kom frem af disen, som et drømmesyn, vi så dem kun i få øjeblikke – var de virkelige? Og hvor var de kommet fra? Dem måtte vi efter.

Andreas ved forrum

Intetanende begav vi os fra Langørs beskyttede naturhavn ud mod det frådende Kattegat. Kun få sømil ude slap kræfterne op og de næste otte timer blev roet med røven i vandskorpen. Nord for Ballen var besætningen allerede pressede. Den livlige småsludren forstummede og specielt

tagåren tog glæde og lyst fra enhver. Det bragte minder frem om en tidligere tur, hvor menig Rudkjøbing sad tavs fra Århus til Hjelm og tilbage igen. "Hold kæft vi tog meget vand ind".

Da de havde lovet tiltagende østenvind over de næste dage blev Ballen kun et kort pit-stop med nødvendig forplejning – Kolby Kås skulle nås ellers ville vi blæse inde på østkysten. Fordums tiders historier om Skipper Lars Steen og mandskabs traktor-tur henover Samsøs fede muld med 2 skønne 2-årers på ladet af en beskidt traktor, ville vi nødig gentage.

Kapitel 3

Pit-stop eller ej – bølger og vind var der stadig. Var vinden taget til? Eller var det kræfterne der var svundet? Vi kæmpede os videre. Lushage skulle rundes. Scient virkede nu som en kulpram på vej til Studstrup, dog med vand som ballast i stedet for kul. Kraftig modstrøm og interferens ved Lushage satte endnu engang mandskabets samlede kapacitet på en alvorlig prøve. Skift efter skift og Lushage kom kun langsomt nærmere. Skumringen var nær. Mørket var kun få timer væk. Endelig kom vi fri af pynten og kunne pludselig mærke både bølger og strøm med os. Scient blev på et øjeblik forvandlet fra den grimme ælling til en letflydende Sylfide. Solens sidste stråler varmede stadig, mens vi gled vestpå langs Samsøs sydkyst.

Kapitel 4

Herfra var resten af etappen en dans på roser... De næste sømil fløj forbi i den dejlige danske sommernats kærtegnende milde brise. Få timer efter vi havde rundet der forbistrede, vind- og strømomsuste Lushage, gled Scient de sidste meter gennem vandet ved Kolby Kås. Her ventede sirenerne fra Langør og en hård dags roning endte med forløsning i gode bekendtes lag.

Kapitel 5

Efter al det mas ventede en stille og rolig tur tilbage til Tunø. Tilbage til et af turens højdepunkter, nemlig besøget på Tunø Kro. Vi havde slået telt op og iklædt os vores fineste ro-

habit, gik herefter med lidt skrævende ben og gyngende gang, pga. den foregående dags strabadser, mod den kulinariske højborg på ø-Danmark.

Frisk fanget rødspætte m. persillesovs & nye Tunø kartofler

Kunne kroen tilbyde. Til en anstændig pris på godt hundrede kroner. Serveringen var bestemt favorabel. En af historiens biroller udspillede sin afgørende rolle i denne akt og det gjorde bestemt ikke den kulinariske oplevelse mindre. Andreas overvejede et kort øjeblik et liv som ø-boer.

Besøget på Tunø kro står tilbage som en gedigen madoplevelse, men tidens tand har sløret vores evner til at huske detaljer.

Vi lover at næste anmeldelse bliver efter Jyllands Postens standard med stjerner, kors og bånd.

Kapitel 6

Turen hjem fra Tunø startede med bundpropperne i. Lige så kedelig som starten. Let overskyet, let vind og ikke de store udfordringer til det nu ellers prøvede mandskab. Den eneste forhindring var da Andreas smed sine splitter nye solbriller (red. købt til turen) overbord ved Moesgaard strand og derefter sit korpus i – i forsøg på at rede dem, men ak, selv med pejlingspunkter og en cykeltur dagen efter – fandt han ikke de sagnomspundne briller.

Andreas og
Kristian ved
Tunø knob

Epilog

Denne historie beskriver i detaljer det vi kan huske og tror vi kan huske et år efter handlingen udspillede sig. Tro ikke på konkurrerende historier fra unge ro-møer og andre bedrevidende. På Snarligt gensyn.

Skipper Greve, Menig Kjær Andersen og menig Rudkjøbing